

XXXII.

B e t æ n k n i n g

- 1) Udkast til Lov om Domsmagten i Straffesager;
- 2) Udkast til Lov om Forfølgningen af de Straffesager, der behandles ved Nævningsretter; og
- 3) Udkast til Lov om Behandlingen af Straffesager, der høre under Underretternes Omraade.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 16de December 1861).

Ved Folkethingets Beslutning af 2den f. M. er det overdraget nærværende Udvalg at afgive Betænkning over de af Rigsdagsmanden for Præsts Amts 6te Valgkreds, medundertegnede S. Hage, indbragte trende Lovforslag, nemlig:

- 1) Udkast til Lov om Domsmagten i Straffesager;
- 2) Udkast til Lov om Forfølgningen af de Straffesager, der behandles ved Nævningsretter; og
- 3) Udkast til Lov om Behandlingen af Straffesager, der høre under Underretternes Omraade.

Under disse Sagers første Behandling har Justitsministeren iblandt Andet meddeelt Thinget, at Regjeringens fleeraarige Bestræbelser for at gennemføre de vigtige Reformers ved Grundlovens §§ 76 og 79 ere stillede i Udsigt, være fremmede, saa vidt, at et i Ministeriet udarbejdet Udkast, der omfatter alle de samme Antiggender som de her paagjældende Lovforslag, nu vilde blive undergivet en endelig Gjennemgaaelse og Overveielse af den hertil alt i længere Tid nedsatte Commission, hvorefter det saavel af Forslagsstilleren som af flere andre Medlemmer uden at møde Modsigelse blev udtalt, at Medfattelsen af et Udvalg ikke til-

sigtede en Behandling af disse Udkast paa sædvanlig Maade i det Niemed, at Thinget senere skulde vedtage samme som endelige Lovudkast i meer eller mindre forandret Skikkelse, men at Meningen derimod alene var, igjennem Udvalget at tilveiebringe en nærmere Drøftelse af disse Materier og en Udtalelse om Hovedpunkterne i Lovforslagene, til Dplysning paa Sagens senere Trin om de Anskuelser, der i Folkethinget maatte kunne siges fortrinnsvis at have Stemningen for sig. Hertil har derfor ogsaa Udvalget turdet see sin Opgave indskrænket og skal nu søge at løse samme, saavidt som den knapt tilmaalte Tid har villet tilstede det.

I Spidsen for vore Betragtninger maatte det være os tilladt at bemærke, at vi ikke her have kunnet finde Anledning til at indlade os paa nogen Undersøgelse i Almindelighed om Hensigtsmæssigheden eller Ikke-Hensigtsmæssigheden af de Reformers i vort Retsliv, hvorom der handles, efter som Gjennemførelsen af samme ikkun er en ligefrem Efterkommelse af Grundlovens Forskrifter i de alt ovenfor nævnte §§ 76 og 79, og indskrænke vi os derfor til herom at høre, at vi Alle med Glæde vilde hilse en snart forestaaende Virkeliggjørelse af ogsaa disse grundlovmæssige Tilfagn. Det er vor Overbeviisning, at Folkets Deeltagelse i den døm-